

การมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร Teachers' Participation in Drug Prevention in Wat Benchamaborpit School

อัจฉราภรณ์ นะอ่อน (Acharaporn Naon) และพัชรวัต ปิยะโอสธสรณ์ (Patcharawat Piyaosotsan)
สถาบันรัชต์ภาคย์ (Rajapark Institute)

Email: anaonporn@hotmail.com

Received September 6, 2021, & Revise December 5, 2021 & Accepted December 5, 2021

บทคัดย่อ

การแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าไปในสถานศึกษา ทำให้รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดมาโดยตลอดการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนจึงมีความสำคัญ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรโดยจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้คือครูโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำนวน 48 คน ซึ่งได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และ LSD. ผลงานวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การทดสอบสมมติฐานอภิปรายได้ว่าการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม ,ครู ,การป้องกันสารเสพติด, ในโรงเรียน

Abstract

The spread of drug addiction into educational institutions As a result, the government has to constantly formulate policies on drug prevention, so the involvement of teachers in the prevention of substance abuse in schools is important. The Article had objectives of this research were to study and compare teachers' participation in drug prevention in Wat Benchamaborpit School classified by their personal basic factors. 48 teachers (22 males and 26 females) in Wat Benchamaborpit School were selected as the population for the study. Percentage, means, standard deviations, t-test and one - way ANOVA with LSD multiple comparison technique were used for data analysis. The research findings are as follows :Overall teachers' participation in drug prevention in Wat Benchamaborpit School was at much level. There were significant differences at .05 The hypothesis testing debated the participation of teachers in drug prevention in Wat Benchamabophit School. It was found that the samples of different sexes had different participation in substance abuse prevention in Wat Benchamabophit schools. statistically significant at the .05 level

Keywords: participation, teachers, substance abuse prevention, in school

บทนำ

ยาเสพติดนี้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหลายอย่าง โดยที่ไม่ได้ตั้งใจทั้งข้าราชการ ตำรวจ ทหาร หรือโรงพยาบาลของรัฐและเอกชนต่าง ๆ เดือดร้อนหมดและสิ้นเปลือง คนทั่วไปก็สิ้นเปลือง แทนที่จะมีเงินทอง มีทุนมาสร้างบ้านเมืองให้สบาย ให้เจริญ มัวแต่ต้องมาปราบปรามยาเสพติด นับแต่ต้องมาเสียค่าดูแล และรักษาทั้งผู้เสพยา ผู้เป็นคนเดือดร้อนอย่างนี้เสียเงินและเสียชื่อเสียง ในสถานการณ์ที่ยาเสพติดได้ลุกลามเข้าไปถึงโรงเรียน ที่มีเด็กอายุ ตั้งแต่ 3 ปี ถึง 18 ปี ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่จะเติบโตเป็นกำลังของชาติในอนาคต รัฐบาล จึงน้อมนำกระแสพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ในเรื่องของยาเสพติดมาประกาศให้ปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง และเป็นนโยบายเร่งด่วนที่ทุกคนต้องผนึกกำลังร่วมแก้ไขปัญหามาให้เร่งบูรณาการการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา นายกรัฐมนตรีได้กล่าวยืนยันว่า มาตรการ หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดนี้จะยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง ภายใต้กรอบกติกาของกฎหมาย และประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชน คืบคลานสู่อ้อมอกของพ่อแม่ เพื่อเป้าหมายในการลดระดับความรุนแรงของปัญหายาเสพติดให้หมดสิ้นไปจากประเทศไทย สถานการณ์ในปัจจุบันพบว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างกว้างขวางและรุนแรงมากขึ้นก่อให้เกิดความสูญเสียกับประเทศชาติหลายด้านด้วยกันทั้งด้านกำลังคน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านการเมืองการปกครอง รัฐบาลได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจึงได้มีการกำหนดนโยบายเร่งด่วนเพื่อจะลดการระบาดของยาเสพติด โดยใช้กลยุทธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมกันแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของยาเสพติดภายในประเทศ รวมทั้งใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาดกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ผลิตในการค้ายาเสพติดและผู้เสพยาเสพติด(บุรณัติ จันทรแดง, 2560)

การแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าไปในสถานศึกษา ทำให้รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดมาโดยตลอด ปัจจุบันมีการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง คือ การสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในสถานศึกษา และการจัดกิจกรรมป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดในสถานศึกษาให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาที่กำหนดเป็นเป้าหมาย กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายพิเศษเร่งด่วนเป็นแนวทางให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมรณรงค์ และประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและนักศึกษา ตระหนักถึงสถานการณ์ความรุนแรงของปัญหายาเสพติด และกระตุ้นปลูกจิตสำนึกในการรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ปฏิรูปหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนให้เกิดกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล ส่งเสริมคุณธรรม สร้างทักษะชีวิต สร้างภูมิคุ้มกัน จัดระบบดูแล สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นในโรงเรียน ปรับสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้สะอาดเป็นระเบียบ ปราศจากมุมอับ ประสานชุมชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาอย่างจริงจัง ให้ถือว่านักเรียน นักศึกษาที่เสพยาเสพติดคือ ผู้ป่วย ห้ามไล่ออก ให้ส่งไปบำบัด ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ายาเสพติด ต้องส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ดำเนินการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาด ทั้งทางวินัยและกฎหมาย ผู้บริหารการศึกษาต้องได้รับการลงโทษ ให้ใช้ผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาเป็นเกณฑ์ในการประกอบการพิจารณาความดีความชอบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2555)

ความคาดหวังของประเทศชาติ ชุมชน ครอบครัวและโรงเรียน ต้องการให้เด็กและเยาวชนเป็นคนดี มีทักษะชีวิต คือ คิด วิเคราะห์ มีสติในการมีชีวิตรอดอยู่ในสังคม มีสุขภาพแข็งแรง ร่างกายแข็งแรง ตั้งใจเรียน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคุณธรรม ไม่สร้างปัญหาให้สังคม เติบโตเป็นพลเมืองดีของประเทศ (บัณฑิตตา จินดาทอง.2555)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดว่าการมีส่วนร่วมของครูในโรงเรียนมากน้อยเพียงใดและปัจจัยใดบ้างที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ครูมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร เพื่อนำเอาผลที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทั้งนี้ยังเป็นการลดอัตราเสี่ยงของคนติดยาภายในโรงเรียนและก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วมในการบริหารงานบุคลากรที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับการมีส่วนร่วม (อดิโนท์ บัวภักดี 2552) ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮร์เบิร์ต (Hertzberg) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวข้อง และสามารถโยงไปสู่กระบวนการมีส่วนร่วมได้ เป็นแนวคิดเกี่ยวกับ การจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้ปฏิบัติงานจะปฏิบัติงานได้ผลดีมีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน เพราะเขาจะเพิ่มความสนใจในงาน และมีความรับผิดชอบ กระตือรือร้นที่จะทำงานซึ่งเป็นการเพิ่มผลผลิตของงานให้มากขึ้นในทางตรงกันข้าม หากผู้ปฏิบัติงานไม่พึงพอใจในการทำงาน ก็จะทำให้เกิดความท้อถอยในการทำงานและทำให้ผลงานออกมาไม่มีประสิทธิภาพ ทฤษฎีดังกล่าวสอดคล้องกับการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของบุคลากรในองค์กร กล่าวคือ ถ้าบุคลากรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้ร่วมคิดตัดสินใจจะส่งผลให้บุคลากร ในองค์กรเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในกิจกรรมมากขึ้น ทำให้ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาได้ นอกจากนี้ทฤษฎีการสร้างผู้นำก็มีความสำคัญ คือ ผู้มีอำนาจที่ดี (Positive Leader) มักจะนำการเคลื่อนไหวในการทำงานอยู่ เสมอ ในขณะที่ผู้มีอำนาจที่ไม่ดี (Negative Leader) จะไม่มีผลงานที่สร้างสรรค์เลย การสร้างผู้นำหรือผู้นำจะช่วยจูงใจให้บุคลากรเต็มใจที่จะทำงานเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน เนื่องจากผู้นำเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการจูงใจและรวมกลุ่มคน

ดังนั้นทฤษฎีสองปัจจัยนี้จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กร เพราะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ ร่วมมือร่วมแรงกันในการทำงานอย่างมีคุณภาพ แสดงให้เห็นถึงการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของบุคลากรและผู้นำร่วมกัน ซึ่งกระบวนการมีส่วนร่วมจะต้องมีผู้นำที่ดีอันจะนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กรได้

ทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์ (2550) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทร่วมในกิจกรรมทุกประการตามกำลังความสามารถของสมาชิกไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกัน นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานในกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้น

แนวทางการป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดในสังคมไทย

นโยบายของรัฐบาลรัฐบาลและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้ประกาศแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 2558 (ตุลาคม 2557 – กันยายน 2558) โดยมีความตั้งใจและเจตนารมณ์ที่จะลดระดับปัญหายาเสพติด และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ได้มากที่สุด เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อ

ดำรงชีวิตความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความสุขของประชาชนและสังคมโดยรวม ซึ่งแผนปฏิบัติการดังกล่าวมี 8 ด้าน ที่สำคัญ ดังนี้

1) ด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยใช้เครื่องมือการป้องกันที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ตั้งแต่เด็กปฐมวัย เยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา กลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ และครอบครัวที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการสร้างภูมิคุ้มกัน ยาเสพติดส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ทั้งดนตรี กีฬา ศิลปะ หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสม

2) ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานในทุกกระบวนการของการบำบัดรักษาตั้งแต่การค้นหา คัดกรอง จำแนกผู้เสพ / ผู้ติดยาเสพติด และนำเข้าสู่การบำบัดรักษาในระบบสมัครใจเป็นหลัก หรือในรูปแบบที่เหมาะสม เช่น การบำบัดรักษาในค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสถานพยาบาลสถานบังคับบำบัด ค่ายทหาร เป็นต้น

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำนวน 48 คน เป็นชาย 22 คน หญิง 26 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คำนวณขนาดตัวอย่าง ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ประกอบด้วย ครูโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำนวน 48 คน เป็นชาย 22 คน หญิง 26 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำนวน 1 ฉบับ มี 3 ส่วนประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ข้อคำถามการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร และข้อเสนอแนะ นำเสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งแนะนำให้แก้ไขปรับปรุงนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอกรรมการที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้านนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบประเมิน

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเลือกวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)
2. นำข้อมูลของแบบสอบถาม ไปลงตารางโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองและรอรับแบบสอบถามคืนหลังจากการกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามจนครบตามจำนวนแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร โดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย () และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า

การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรพบว่า ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$)=4.07 ,S.D.= 0.252) เมื่อพิจารณารายด้านกลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในด้านวางแผนดำเนินกิจกรรม มากกว่าด้านอื่น ($\bar{X}$)=4.25 , S.D.= 0.319) รองลงมา คือ ด้านลงทุนและปฏิบัติงาน ($\bar{X}$)=4.10 ,S.D.= 0.320)ด้านค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ($\bar{X}$)=3.99 ,S.D.= 0.415) และน้อยที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร คือ ด้านติดตามและประเมินผลงาน ($\bar{X}$)=3.94 ,S.D.= 0.404)เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ด้านค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$)=3.99 ,S.D.= 0.415) เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ในด้านนี้โดยเฉพาะ ประเด็นคำถามเรื่อง ท่านได้พบปะพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อศึกษาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาการติดสารเสพติดในโรงเรียนมากกว่าประเด็นอื่น ($\bar{X}$)=4.06 ,S.D.= 0.522) รองลงมา คือ ท่านได้มีส่วนร่วม ($\bar{X}$) ในการสอดส่องดูแล และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน=3.98 ,S.D.= 0.437)และน้อยที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในประเด็นคำถามเรื่อง ท่านได้มีส่วนร่วมในการร่วมประชุมค้นหาสาเหตุของปัญหาการติดสารเสพติดของนักเรียนในโรงเรียน ($\bar{X}$)=3.94 ,S.D.= 0.433)

ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ด้านวางแผนดำเนินกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$)=4.25 ,S.D.= 0.319) เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในด้านนี้โดยเฉพาะ ประเด็นคำถามเรื่องท่านได้ร่วมประชุมหารือเพื่อวางแผนการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนมากกว่าประเด็นอื่น ($\bar{X}$)=4.35 ,S.D.= 0.483) รองลงมา คือ ท่านได้ร่วมเสนอแนวคิดและแนวทางการดำเนินงานเพื่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียน ($\bar{X}$)=4.29 ,S.D.= 0.504)และน้อยที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในประเด็นคำถามเรื่องท่านได้ร่วมประชุมวางแผนในการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ($\bar{X}$)=4.10 ,S.D.= 0.425)

ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ด้านลงทุนและปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$)=4.10 ,S.D.= 0.320) เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถามพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในด้านนี้โดยเฉพาะ ประเด็นคำถามเรื่องท่านได้ร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการต่างๆให้นักเรียนเพื่อป้องกันการติดสารเสพติดในโรงเรียนมากกว่าประเด็นอื่น ($\bar{X}$)=4.62 ,S.D.= 0.672) รองลงมาคือท่านได้ร่วมบริจาคทุนทรัพย์วัสดุอุปกรณ์หรือได้เข้าร่วมในกิจกรรมด้านการป้องกันสารเสพติดของโรงเรียน ($\bar{X}$)=4.33 ,S.D.= 0.663)และน้อยที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในประเด็นคำถามเรื่อง ท่านเคยร่วมมือกับครูในโรงเรียนในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูนักเรียนที่ติดสารเสพติด ($\bar{X}$)=3.71 ,S.D.= 0.544)

ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ด้านติดตามและประเมินผลงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$)=3.94 ,S.D.= 0.404) เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในด้านนี้โดยเฉพาะประเด็นคำถามเรื่องท่านเคยร่วมมือกับนักเรียนตามบ้านชุมชนเพื่อประเมินความก้าวหน้าของ

การดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนมากกว่าประเด็นอื่น $\bar{X}=4.04$,S.D.= 0.582) รองลงมาคือ ท่านเคยร่วมรับทราบความก้าวหน้าของผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน และท่านเคยมีส่วนร่วมในการรายงานข้อมูลหรือผลการดำเนินงานด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน $\bar{X}=3.98$,S.D.= 0.601)และน้อยที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในประเด็นคำถามเรื่องท่านเคยร่วมประเมินผลตรวจสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียน $\bar{X}=3.75$,S.D.= 0.526)

อภิปรายผล

จากการวิจัยอภิปรายได้ว่าค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎา นาคประสิทธิ์ (2557) ซึ่งศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) การมีส่วนร่วมในการค้นปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับ การมีส่วนร่วมน้อย และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ เสียมทอง (2553) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในเขตอำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร อยู่ในระดับปานกลาง

การมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา นาคประสิทธิ์(2557) ซึ่งศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านอายุ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำแนกตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา นาคประสิทธิ์(2557) ซึ่งศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านอายุ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ไม่แตกต่างกันในทุก ๆ ด้านซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา นาคประสิทธิ์(2557) ซึ่งศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านอายุ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ไม่แตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา นาคประสิทธิ์ (2557) ซึ่งศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร

พบว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านอายุ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะด้านติดตามและประเมินผลงาน เมื่อพิจารณารายด้านสำหรับการทดสอบสมมติฐานการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรไม่แตกต่างกัน ในทุก ๆ ประเด็นคำถาม ส่วนด้านวางแผนดำเนินกิจกรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรไม่แตกต่างกัน ในทุก ๆ ประเด็นคำถาม ส่วนด้านลงทุนและปฏิบัติงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะประเด็นคำถามเรื่องท่านได้ร่วมบริจาคทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์หรือได้เข้าร่วมในกิจกรรมด้านการป้องกันสารเสพติดของโรงเรียน ส่วนด้านติดตามและประเมินผลงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะประเด็นคำถามเรื่องท่านเคยร่วมออกเยี่ยมนักเรียนตามบ้าน ชุมชนเพื่อประเมินความก้าวหน้าของการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน และท่านเคยร่วมประเมินผลตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของครูต่อการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ผู้วิจัยจึงได้ทำการสังเคราะห์ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1..ด้านติดตามและประเมินผลงาน จัดให้มีการตรวจ และประเมินผลสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียน จัดให้มีการรายงานข้อมูลหรือผลการดำเนินงานด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน แจ้งให้ทราบถึงความก้าวหน้าของผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

2..ด้านค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาจัดให้มีการประชุมค้นหาสาเหตุของปัญหาการติดสารเสพติดของนักเรียนในโรงเรียนจัดให้มีการสอดส่อง ดูแลและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรให้มีการศึกษาการมีส่วนร่วมของครูเจาะลึกลงไปในยุทธศาสตร์ในแต่ละด้าน ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกัน และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับงานวิจัยนี้เพื่อพิจารณาว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2. ควรทำการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ โดยเปลี่ยนขอบเขตพื้นที่ที่ทำการศึกษา เช่น ศึกษาจากโรงเรียนอื่น ๆ และนำผลการวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเหมือนหรือแตกต่างจากผลการวิจัยในครั้งนี้อะไรหรือไม่อย่างไร

3. ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร

4. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตรในส่วนของผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร

5. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ ตลอดจนตัวชี้วัดที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร เพิ่มเติมให้กว้างขวางมากขึ้น
6. ควรศึกษาด้วยวิธีเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยมีการนำยุทธศาสตร์ไปทดลองใช้และมีการปรับปรุงแก้ไขขณะดำเนินการวิจัย จนได้ยุทธศาสตร์ที่สามารถใช้ได้

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา นาคประสิทธิ์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา และการบริหารงานยุติธรรม). บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ทรงวุฒิ เรืองวาฬศิลป์ (2550). การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการศึกษาในพื้นที่บริการของโรงเรียนล้อมแรดวิทยา อำเภอลำปาง สืบค้นเมื่อ / กุมภาพันธ์ 2563 จาก https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/CMU.the.2007.200
- บุรฉัตร จันทรแดง, (2560). บทวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในปัจจุบัน, วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 4(2).37-56
- บัณฑิตดา จินดาทอง. (2555). ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนห้องสอนศึกษา อำเภอมะนัง จังหวัดแม่ฮ่องสอน, วารสารบัณฑิตวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 6(1), 37-48. etrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai/article/view/96573>
- นภดล กรรณิกาและคณะ .การประเมินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโครงการรื้อครอบครัวยุวมชนและรื้อสังคม. ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน, มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2552.
- นภดล เอียดตรง. “ปัจจัยที่กำหนดความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการประชาคม ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในควน อำเภอปานตาขาว จังหวัดตรัง.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2555.
- สมบัติ เสียมทอง. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำเภอ โกสุมพิตร จังหวัดกำแพงเพชร.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553.
- อดิษฐ์ บัวภักดี. (2552). รายงานพิเศษผลงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว. จุลสารการท่องเที่ยว.

